

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön május 18^{kán} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' cadixi kereskedő.

(Angolból.)

Pablo Lopez legdúsabb kereskedő volt Cadixban, midőn Cadix leggazdagabb kereskedő városa volt Európában. Már atyja és nagyatyja is koruknak legvagyonosb kereskedői valának; de Pablo Lopeznek kincsei messzire fölülmulák minden eldödeiét annyira, hogy Cadixban köz-példabeszéddé vált, hogy az ő tallérai elegendők volnának e' várost a' szárazzal amaz összekötő töltésnek ezüsttel kirakására, melly (mint mindenki tudja) van legalább is három negyed mértföldnyi hosszú.

Pablo Lopez kedvencz véleménye volt az, hogy sok tanácslóban semmi haszon, és hogy nincs olly rosz alapú példabeszéd, mint ez: „több szem többet lát!” — Senki keze sem segített tallérai gyűjtésében, — csak saját két keze szerezte mind azt; ezért eltökélé, hogy halála után csak egy főre bizza kincsei nevelését és a' rájuk felügyeletet. De itt akadály adá elő magát. — Pablo Lopeznek saját szemei előtt felnőtt három fija volt, 's minthogy változhatlan feltétele vala, nem bizni háromra olly kötelességet, mellyet meggyőződése szerint egy jobban vihet véghez, az volt a' nagy kérdés, mellyikre bizhassa három fija közül a' cadixi leggazdagabb család becsületének fenntartását. Napról napra vénülvén, ez lön egyedüli tárgya gondolatának, 's ha csak egy pillanatig is kételkedték családja jó hírének fenntartása felől, akkor legszerencsétlenebb ember lesz vala e' földön.

Midőn Pablo megöszült, 's érzette, hogy már nem soká fog élni, így elmélkedett. „Még semmi eszközhez nem nyultam, mi által megitélhessem gyermekeimnek különös tehetségeit. Kiküldöm őket a' széles világra, 's talentumaikról adott bizonyítványokhoz képest fogok választani.” — Így levén eltökélve Pablo Lopez, egy reggel magához hivatá három fiját, 's így szólt: „Fiaim! jól tudjátok, hogy mi egy század óta Cadix leggazdagabb kereskedői valánk. — Menjek

bár az Alameda hosszában, vagy keresztül a' Plazán, van-e olyan, ki feledné köszönteni Pablo Lopez? — 's nem természetes-e, hogy én családom jó hírét át kívánom szállítani a' maradékra is? Szép atyátoknak, valamint nekem, három fija volt. A' két kisebbnek egy csekély részt szakasztott-ki: de a' nagyobbra bízta az ügy bajait, és a' család gazdagsága fentartásának kötelességét. Nagyatyátoknak is három fija volt, 's ő is hasonlóan cselekvék. De én sokkal igazabb akarok lenni. Erdemeitek 's ön tehetségtök, nem pedig kisebb, vagy nagyobb korotok szerint akarok ítélni; és így eltökéltem, ön ügyekben rátok bízni az ítélest. Itt van három erszény — mindenikben tíz ezer tallér; — használatotok ezt legjobb sikerrel, 's az, ki egy év lefolytával legtöbbre neveli a' magáét, lesz következőm a' kereskedésben. Isten veletek gyermekeim! menjetek Isten és a' sz. szüz hírével!" — Így szólván Pablo Lopez, bement író-szobájába.

De Pablo három fiján kívül még valaki mást is érdekelhete a' következő történet. Az Isidora volt, az öreg Pablo unoka-huga, ki szépségben 's kellemben a' honi hölgyek egyikének sem engedett; jó-sága és ártatlansága pedig mindnyájoknak példányul szolgálhat vala. Lopez el volt tökéelve, hogy az, kire családja becsülete fenntartását bízandja, ne legyen 's maradjon agg legény; mert ő nem kevesbbé kötelezőnek tartotta, hogy (mennyre tőle kitelhetett) gondoskodjék azon családnak is fentartásáról, melyre illy tömérdek kincs vala szállandó; 's minthogy itt családjának egy férjhez mehetési korra jutott rokona volt (mert Isidora már 16-dik évét betöltötte), tehetett-e jobbat, mint őt férjhez adni fiai akármelyikéhez, ki magát méltónak bizonyítandná a' gondra, hogy kincset gyűjtsön kecses hugának, ki a' család gazdagságának váratott. Pablo Lopeznek mindegy volt, bár melyiket találja méltónak három fija közül e' bizalomra és Isidora kezére. De Isidorának nem volt tökélyesen mindegy, hogy melyik követelje kezét, Rodrigo, Felippo, vagy Pedro: mert bárha mind hárman rokonai voltak, 's bárha ő sem Rodrigóban sem Felippóban kivetőt nem talált, még is úgy esett, hogy Pedro lön kedvence, és — miért is titkolnók-el? — Pedro és Isidora szerették egymást. A' három testvér ugyan azon estve indult-el: és Isidora a' kisebbiktől elbucsuztakor ki tudta eszközölni, hogy ujára esusztasson egy drága opálos gyűrűt, 's azt sugja neki, hogy őt ne felejtse, gyűrűjét használja szabadon, majd jöhet olly alkalom, melyben az segíthet rajta!

Mig az év telt, Pablo Lopez, bárha, mint ez előtt, felügyelt kincshalmára, sőt némi kevéssel gyarapítá is, lassanként erőtlennült, és nyilván lászott, hogy nem soká élheti felül az időt, mikorra fíjainak haza tértét várható. Isidora bárha többször sohajtozott, 's nem volt minden szorongás nélkül, még is kételkedett, hogy választottja sze-

rencés lesz; — még azt sem állhatá-meg, hogy az opál-gyűrűt is a' történendőre befolyhatónak ne vélje. Az év így eltelt.

Tizenkét hónap mulva, hogy Pablo Lopez fíjaitól elvált, az évnek ugyan azon napján, alkonyatkor, három lovag lépett vala Cadix felé a' töltésen, 's történetből (az első leglassabban jövőn) mind hárman egyszerre értek a' város-kapuhoz, 's egymásban testvérökre ismertek. Ugyan azon este Pablo Lopez a' szokottnál fél órával előbb bezárta író-boltját, 's csokoladeja mellett ült; Isidora pedig a' szemben levő pamlagon, vesszőből font kosara lábainál, himzője kezében; de gondolati tévedeztek, szíve erősen dobogott, 's egyébként lankadt arca most bíbor színt váltott; majd elhalt, midőn kívülről egyszerre zörej, 's a' padozott udvaron lódobogás hallatott. A' közelebbi perczben Roderigo, Felippo, és Pedro, atyjok és Isidora előtt termettek.

Az öreg, koruk szerint, mindeniknek sorba nyújtá kezét, 's az idősebbhez fordult: de míg Pedro tisztelettel várakozott e' fordulásra, Isidora lágy keze viszonzotta szorítását.

Az első köszöntgetések elmúltával Roderigo, az idősbik, oldani kezdé kezében volt bőrzacskója kötőit, hogy megmutasssa nyereségét: de az öreg e' szókkal szakasztá félbe: „Nem fiam! ne még! — hadd halljuk keresményed történetét. Bár Isten mentsen, hogy kételkedjem gyermekeim becsületességén, de még is vágyom tudni, milly eszközök által nevelte kiki közületek kincseit, nem csak azért, hogy annál jobban ítélhessek kereskedői talentumaitokról, hanem, hogy éppen úgy meg legyek győződve annak jóságáról, mint ügyességéről, kire akarom bizni családom kincseit: mert mi nem vagyunk hiresebbek gazdagságunkról, mint arról, hogy azt tisztességes eszközökkel szereztük. — Kezd-el hát Rodrigo, 's ha elvégezted, meghallgatjuk testvéreidet is!“ — Rodrigo lábaihoz ereszté bőr zacskóját, 's következőleg szólt.

„Elbeszélésem nem sokáig fogja tartóztatni hallgatóimat — Velem semmi rendkívüli nem történt. A' lábomnál fekvő zacskót igazságos keresmény töltötte-meg; 's legyen bár testvéreimében több vagy kevesebb, bizonyos vagyok, hogy tallérait egyik sem szerzette tisztességesebben uton. — E' várost elhagyva lovamat Malagának fordítottam, hova minden kaland nélkül fel is juték, 's megtudván, hogy egy hajó onnan Alexandriába vitorlázandó, legott rá mentem a' nélkül, hogy pénzemet portékába vertem volna, abban bizva, hogy némi nyereséges kereskedésre alkalmat találók. Várakozásomban meg nem csalattam. A' dögmirigy éppen akkor kezdődött, 's az orvosok előtt bizonyos szer nagy becsben levén, kiszámítottam, hogy a' betegség nevekedésével ezt majd szorgosabban fogják keresni. Minden további gondolkodás nélkül tehát ennek beszédésére költöttem

10.000 talléromat. Nem sokára ama szernek egyedüli birtokosa levék, 's a' mint azt szorgosabban keresék, akként nőtt ára is: de ha a' nép ellenem nem támad, 's üldözőbe nem vesz, nem egy, hanem húsz ilyen zacskó fekhethnék lábaimnál. — Raktárom még félig sem ürült volt-ki, mikor a' nép a' drága árért, melyen gyógyszerimet adtam, ellenem felzudulva, házomba tört, 's kifosztott minden megmaradtból: magam is alig szökhettem-el e' lábonnál levő csekély summával. — Ezután Roderigo megoldá zacskója kötőjét, és száját le felé fordítva tartalmát a' padlazatra önté. — 'A' mint látod — folytatá — itt éppen husz ezer tallér van, és így egy év alatt százon százat nyertem, mi, ugy hiszem, több mint a' mennyit te atyám szerezhetnél pénzeddel.

„Kétség kívül — szólt Pablo Lopez megnézve a' halmot — száz százon szép nyereség! de Roderigo! nem minden nap találhat az ember olly jó alkalmat pénze kiadására, mint te; 's nem is mindig történik, hogy, ha meg kapja azt, tudjon vele élni. Azonban csalással nem vádolhatlak, 's kész vagyok megadni, hogy nem csekély kereskedői talentumot mutattál. — Már most Felippo! hadd halljuk, milly sikerrel jártál!“

„Az én szerencsém — szólt Felippo — több dolgot adott, mint bátyámé; de ugy kezdem, mint ő, 's azt kell megmondanom, hogy mind az, mit szereztem, tisztességes keresmény, és hogy e' zacskóban nem éppen azon tíz ezer tallérnak szaporodása van, melyet magammal elvittem. Ez minden esetre ön eszem szerzeménye; mit azonban mindegynek tartok. — Én nem vettem utamat Malagának, mint bátyám, hanem Szevilla régi városnak, hova a' harmadik nap estéjén meg is érkeztem, és a' folyamhoz közellevő „Posada de las Quatros Naciones“-be *) szállottam. — Következő estve még nem levén tökélyesen elhatározva, mire adjam-ki pénzemet, a' part szélén sétáltam, hogy kényelmesebben gondolkodhassam e' tárgyról. Előlegesen azonban egy gazdag kereskedőhez tevém-le tallérait, kinek ajálva voltam. Már setét volt, midőn a' városba visszatértem.

(Folytatása következik.)

Pál fordulása.

(Vége.)

Négy havi távollétem után, a' folyó hó elején megérkeztem, de Ordasyéknál tisztelet-tételen nem valék, minthogy fontos foglalatosságaim akadályoztattak: azonban Mártától fülhegygyel hallám, hogy dolgom jó karban van, 's így a' kézfogó aligha nem Pál fordulásakor megy végbe. — Izrael fiai nem ohajták annyira a' pusz-

*) Négy nemzet vendéglője.

tábul kiszabadulást, mint éne' napnak földerültét. — Végre fölviradt januarius 25-ke vagy is Pál fordulása, melly napon nagybátyám név-ünnepét szenteli. Ezen ünnepet az idén egy fényes lakomának kellett diszesíteni, — mi a' cselédek vallomása szerint a' Kálmándy házban már több évtől fogva nem történt, — de miért? — titok vala előttük. — Én azonban gyanítám. — A' vendégek családunk barátjai 's ismerősei valának; — ezek közt Irma is anyjával. E' meglepetés nekem nagy örömemre szolgált. A' lakoma vígan folyt; mert szeszély, 's csipős észrevételek fűszerezék azt.

Az ebéd már végére járt, 's a' fölköszöntések következtek. Mindenkinék egészségére ürittetett már pohár, midőn legutójára nagybátyám fölkelvén, ifiúi hévvel így kezdé mondókáját: az én izlésem szerint pedig — noha ezen érzékemet a' létnek üröm-csepjei eléggé meggyengíték — a' koronát a' teljes virág-füzér igen ékesíti, mellynek két dús bimbaját a' fiatal szerelmes-párt, engedje az ég számos évig viritani! — Hangos öröm-riadás követé ezt, mellyben Lajos, 's Irma név vala hallható; mivel a' vendégek a' titokba valának avatva. — Irma erre fülhegyig fölpirült; de én fölugorván székemről Ordasynéhoz léptem, 's kezet csókolva leánya kezét kértem. Ő Irma hatyú-kezeit az enyimbe adá, 's anyai áldását fölöttünk elmondá. Bátyám is úgy tön. — Ezen eset alatt ünnepélyes csend uralkodék a' teremben, s' a' vendégek szemei reánk voltak szögezve. — De a' pítvarban megzendült Gazsi bandája, 's a' vidám kedv ismét közös lön. Én boldogságom teljes érzetében szoritám Irmát dobogó szívemhez. — Vannak perczek életünkben, mellyekben az öröm-ittas kebel év-tizedeket élvez; midőn t. i. a' forrón ohajtott tárgyat sajátunkká tettük. Illyenkor lelkünk lerázván minden anyagiast, eredeti honába röppen át, 's a' szellemi gyönyörök tengerében süllyedez. Ritkák az illy perczek, 's azért becsők kifejezhetlen. — Illyen volt a' jelen is. — Pál fordulása eltörülhetlen betűkkel lesz vésve emlékezetembe.

Lakodalomnak néhány nap mulva végbe kell mennie, mellyből semmi ürügy alatt ki ne maradj. — Házunknál mindenek mozgásban vannak. Nagybátyám a' meghívó levelekkel foglalatoskodik. Márta sűrű forog a' konyhában, 's fülhasító hangon szórja commandóját. Kéményeink Etnaként füstölögnek; én örömemben helyemet nem találok. Pista pedig bokáját összeverve hordja-egybe a' sok edényt és egyéb eszközöket: 's ha a' kíváncsi menyecskekétől a' dolog 's zavar felől kérdeztetik, pajkosan el-rikkantja magát, mondván:

Hej, huj! nem egyéb,
Tarka barka nászi-nép!

HAZAI HIRLELŐ.

Gyász h ir. Nagy Szebenben apr. 22-kén rövid betegeskedése után meghalt n. m. gróf Haller László, cs. k. kamarás, titkos tanácsnok, 's t. n. Kükküllő vgyének hajdani főispánja, ő exeja. E. H.

Időjár at. — Majus 4-ki délután 's 5-kén iszonyúan dühödött a' fergeteg Esztergom vidékén is. Hogy rövidkec legyünk, csak keveset emlitünk. Utszán jární csaknem lehetetlen volt a' folyton szakadó eső 's éjszaki szél miatt, melly olly hidegen fujt, hogy sok marhát is megfagyasztott. Muzslán tudomásra (a' gulyában nyáralók közül) vagy 15 darab marha fagyott-meg. Vértes erdeit is megrendítette. Látni több, embernyi vastagságú, bükköt tűvestül kisodrottan fonnyadni. Gyíva pusztán egy pár csürt szétszaggatott 's t. ef. — A' közlöt éppen Sasvárról visszajöttében a' Karpatok közt lepte-meg ugyan majus 4-ke est-táján ezen rendkívüli szélvész: de a' melly ott még sem vala hasonlítható a' Duna-mellekivel. Sasvár környékén a' tavaszit még akkor 's hihetőleg még most sem vetették volt be. Szereden (szintén Nyitra vmegyében) már egy szélszagatta házra akadott, 's mennél közelebb jutott Esztergomhoz, annál több tört ágat, kidült fát látott. — Így ez már harmadik rettenetes légi tüneményünk ez évben. — K a s s a vidékén a' 4. 's 5-kén tartott szünetlen esőzés után Hernád és Tárca folyóvizek majd annyira kiáradtak, mint 1813-ban. A' felső vidéken, mennyire a' tudósító érté, sok kárt okozott. — P e s t e n majus 11-kén délután (valamint éppen egy hét előtt) kevés dörgecs mellett, rövid zápor eső hullott. Más nap egész dél előtt esett, 's reá olly dühös hideg szél következék, melly közelített az egy hét előttihez. E' szerint még e' hónapban (14-kig) kevés meleg óránk volt.

KÜLÖNFÉLE.

A' simmeringi I-ső lóverseny (Bécs mellett) az idén maj. 2-ikán tartatott következő renddel: I) Kezdőfutás (1 mértföld, 100 aranyért, tétel 15 arany) minden lóra, melly öt évnél nem idősebb, és még semmi pályán jutalmat, tételversenyt (sweepstakes) vagy fogadást nem nyert. Győztes lett a' Liechtenstein n Venczel herczeg által nevezett 5 esztendőş pej mén Dragon — Liechtenstein Alajos hg 3 e. sárga kanczája (2), Hunyady József gr. által nevezett Weighton (3), és Trauttmansdorff hg Miss Craigieje (4) ellen. A' két első ló között serény vetélkezés volt. — II) Bielstakeş (másodszor ismételtve; díj 60 arany mindenkítől) minden angol országon kívül született lóra (futás 1 1/4 mtfldre). Ezen igen érdekes futásban győzött Liechtenstein Al. herczegnek a' pályára legelőşzer kiállott 3 éves angol teljes vérű ménje Pat — Széchenyi I. gr. Lionelje (2) és Hunyady J. gr. Figaroja (3) ellen. Lionel nagyon kétségessé tette a' győzelem reményét Patnak. — III) Sweepstakeş (25 arany mindenkítől, 1 mtfldre) győztese lön Clary hg 4esz. pej kanczája Galantha (Liechtenstein Al. hg Karoline-je (2) és Hunyady J. gr. Emmije (3) ellen. — IV) Sweepstakeş (25 arany 2 mtfld) nyertese Trauttmansdorff hg pejlova Wackfield — Hunyady J. gr. Lady William-je (2) és Liechtenstein Al. hg. Newcastle-je (3) ellen. — Nézők, kivált a' miveltebb rendűekből, számosan. — A' lóversenyi küldöttség, mellynek elnöke Liechtenstein Alajos herczeg, ezen évre 4 lófuttatást határozott. A' stewardok: Harrach Ferencz gr. — Nádasdy Tamás gr. — és Trauttmansdorff Ferdinand herczeg.

A' második lófuttatás majus 5-kén a' volt nagy eső és dühödő szél daczára is végbe ment. I-ső) futásban (150 ar. 2 mtfld. minden belföldikanczából nemzett lóra) nyertes volt Hunyady J. gr. 5 eszt. szürke ménje Ozman — Nádasdy T. gr. Tamajandry-ja ellen. — II) Károlyi-stakes (melly díj a' lófuttatás több kedvelője hozzájárultával, 1846-ig felváltva a' simmeringi és pesti pályán futók számára, terjed ezer aranyig az első lóra, 's 100 aranyig a' második lóra, mely akármilly nemű és országbeli lehet, 's 21¼ mtfldre fut) nyertes lön a' Liechtenstein Al. hg által nevezett pej mén Twatty — a' Liechtenstein V. hg által nevezett Dragon (2), Hunyady J. gr. Ozmanja (3), Széchenyi I. gr. Shillelah-je (4), ugyan ennek Döré-je (5) és Liechtenstein Al. hg. Fanny Horner-je (6) ellen. — III) Sweepstakes (belföldi három éves lovakra; 1 mtfld.) nyeré Liechtenstein Al. hg Pat-ja — Csekonics Torontálja (2) és Hunyady J. gr. Elfridája (3) ellen. (Patot Festetics Mikl. gróf ménesében ellé anyja Trotinda.) — IV) A' szürkéék díját (szürke és tarka bár milly honi lovak számára; fél mtfld) nyeré Nádasdy T. szürkéje Trauttmansdorff hg szürkéje (2) és Szapáry Ant. gr. tarkája (3) ellen. A' két elsőn birtokosaik, az utóbbin Liechtenstein Ferencz hg lovagolt, A' többi ló hátra maradt.

Zivatar a' tengeren. A' hirlapokból tudjuk, milly mostoha idők jártak a' mult hónapban Európának mind száraz vidékein, mind tengerein. Egy londoni levél apr. 13-ról következőleg írja-le Kennedy gőzhajónak sorsát a' tengeren. — „A' havas hideg szeles idő, 's tenger zaja miatt gőzhajónk sokáig nem akart utnak eredni. Végre éjfélnélkor nagy szél közt elhagytuk a' francia kikötőt. Két asszony 's 64 férjfi volt a' hajón. *) A' habok minduntalan elnyeléssel fenyegettek, 's a' hajónak hanyattatása miatt mindnyájan megkaptuk a' tengeri betegséget annyira, hogy halálunk közeledtét gyanítottuk. A' hajó egyre ropogott, és nem látszott mozdulni sem előre sem hátra, mert a' szörnyű habok nem engedék. A' gőznek ereje csekély volt a' daczolásra. Egyebet mint eget és iszonyú habokat nem láttunk; a' szörnyű setétség miatt senki sem tudá, merre vagyunk. Majd minden ember sirt és kiáltozott. Én szememet bekötve vártam a' halált, mert már a' hajó-szobákba is víz tolongott. Ágyúinkkal lövöldöztünk, de sehonnan felelet nem jött, 's így gondoltuk, hogy még messze vagyunk angol országtól. Reggeli 8 órákor a' habok kevéssé csendesedvén, kapitánunk a' gőzt nevelni akará, 's erősebben tüzeltetett. E' közben az üst szétpattant, 's a' hajó oldalát kiüté. Most a' víz nagy erővel tödult a' hajóba, és már bizonyosnak véltük vesztünket. Azonban mindnyájan dolgoztunk, mint a' kétségbe esettek, utósó erőnket szedvén össze, a' betologó víznek visszatartóztatásán. Végre száraz földet láttunk. A' kapitán megismeré Angliának egyik kikötőjét, melytől fél órányira valánk még távol. A' parton két ezer embernél több állott, de a' szörnyű hullámok miatt senki sem jöhetett segedelmünkre: azonban hordókra köteleket kötöttek midőn közeliténk hozzájuk, és végre nagy nehezen a' kikötőbe vonták hajónkat. Mindenki buzgó hálát mondott megszabadulásaért, ámbár lankadt hangon; mert mindnyájan annyira el valánk gyengülve, hogy lábunkon állani alig tudtunk. A' ramzgalik kikötőbe jutottunk, mely Londontól még 40 mértföldnyire fekszik.“

*) Ezek között vala Kostyál Ádám pesti polgárnak Londonba utazó egyik nevelt fia is.

Léghajózási egyesület. Kevéssel ezelőtt hirdettetett Londonban egy részvényekre alapított léghajózási egyesületnek létrehozása. Az egyesületnek fő tőkepénze 200.000 frankot nem fog felülmúlni, 's ha a' legelső nagy léghajó készítése azon pénzmennyiség segédelmével eszközölhető lesz, melyet több apró léghajók alkalmával a' nézőktől egybegyűjtenek, akkor az utazók még eddig ismeretlen országok felfedezését fogják maguknak célul kitűzni. Mint beszélük, ezen első utazás Afrika belső részei felé fog irányoztatni.

EMLÉKMONDÁS.

T a p a s z t a l á s.

A' kinek a' kása megégeti száját,
Másszor nem felejtí fujni a' tarlóját;
Igy a' ki próbálta szerencse halóját,
Az után süvölti beborított horgát.

BENICZKI Péter után Muzslai.

Czél szerű. A' természet örök törvényeinek engedelmeskedni, 's a' mindenható Istent felebarátink boldogságára czélzó munkálódásink által imádni, soha sem idő előtti.

Gr. SZÉCHENYI I. után S. Karolina.

Gondolatok. Boldogtalan az olly ember, ki nem azért eszik, hogy éljen, hanem él, hogy egyék.

Ha meguntt vendégedtől menekedni akarsz, ha gazdag, pénzt kérj kölcsön tőle: ha szegény, kölcsönözz neki, ugy bizonyosan megmenekszel tőle.

Egyél ilyál azzal, kit kedvelsz, hogy jobb ízűn essék neki; kit pedig nem kedvelsz, hogy kevesebb maradjon neki. SZÁVICS.

Számrejtvény.

Egy fiú kérdeztetvén, hány esztendő — így felelt: „Apám 56 éves. — Ha ezeknek felét magam éveimhez ragasztom, ő fiatalabb lenne akkori koromnál annnyival, mennyi évű én most vagyok. Ha pedig a' tőle elvett éveket enyém felével neki ismét vissza adom, kilencszer öregebb lesz, mint én volnék akkor.“ — Kérdés: hány esztendő volt a' fiú?

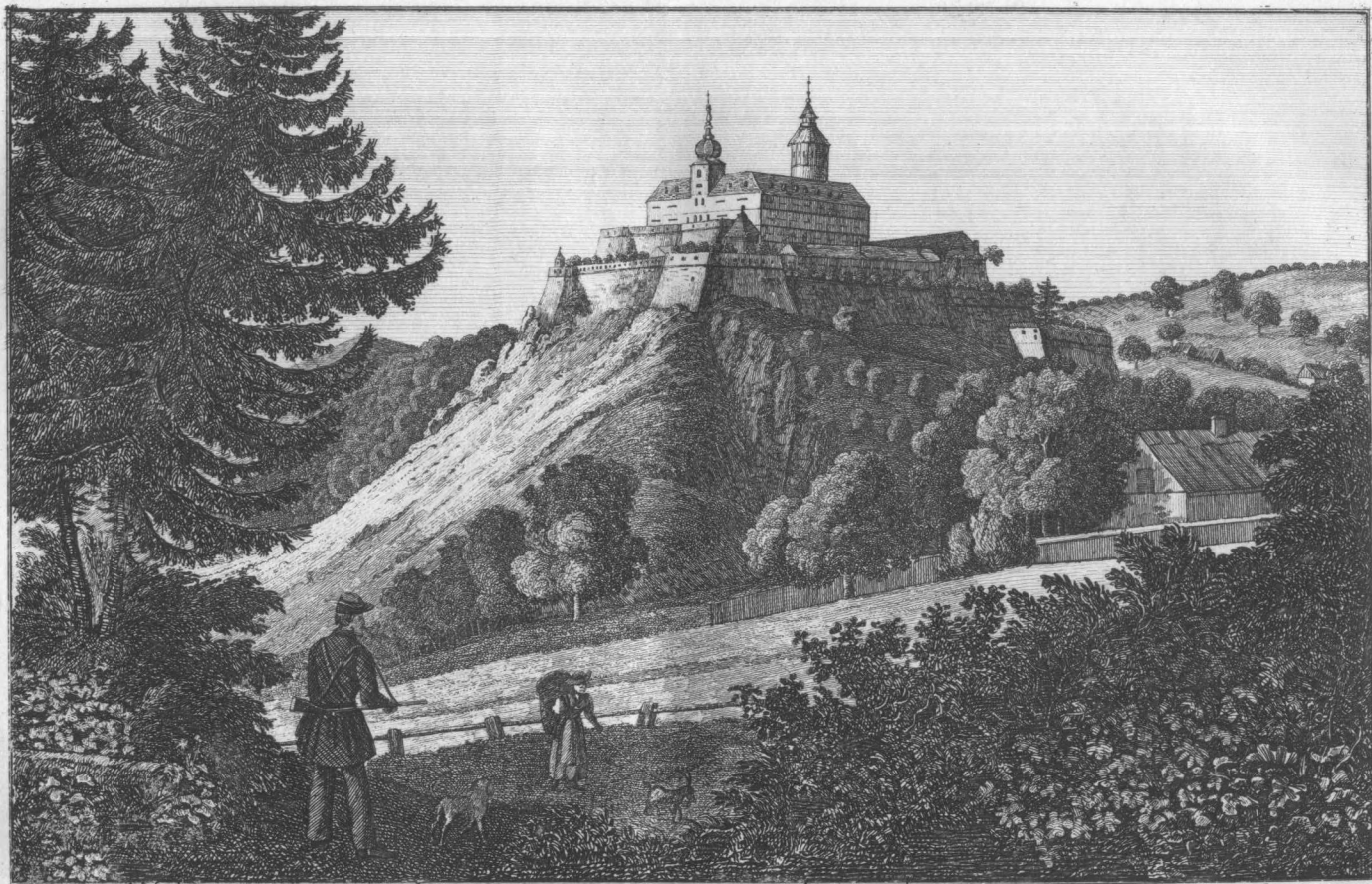
SPETYKÓ GÁSPÁR.

Előbbi rejtvény: rabló.

Figyelmeztetés. E' folyóirat lapjainak jövő fél évi folytatására már a' mostani hónap utolsó hetében megkezdetik az előfizetés. Minthogy pedig ugyan akkor áll-be Pesten a' medard-vásár, figyelmeztetjük e' lapoknak távolabb vidéki t. pártfogóit, hogy azoknak következő fél évi árát (képekkel együtt 6 pengő ft.) a' pesti vásárra feljövendő alkalmatosságok által legbiztosabban felküldhetik a' szerkezői hivatalba.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alul a' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.

Lordovics m. d. n.

Fraknó vára.